

263

Ἀνταλλαγή

149r-v

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ μαστρὸ Κωνστατῆ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 24/
 εἰς τὸ σπίτιν τῆς κε / ρα Λουκρέτζιας γυνῆς τοῦ μαστρὸ Κωνσταντῆ Φουρλᾶ καὶ
 θυγάτηρ κὺρ Κωσταντῆ Σπαθάρου / ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν κερά Λουκρετζία καὶ ἀπὲ
 τὸ ἄλλο μέρος ἡ κερά Λεντοῦ λεγομένη τῆς Σμα / ηλοῦς οἱ ὁποῖες κάμνου τὴν μπα-
 ροῦσαν καταλλαγὴν καὶ ἀλλαξία ἡγου ἡ ἄνωθεν κερά / Λουκρετζία ἔχειν ἀπὸ γονι-
 κὰν τῆς δύο σπίτια εἰς τὸ μέρος τοῦ Νέου Χωρίου σὺν / μπλια τῆς Καραντένας καὶ
 Μιχέλη Τουρλία καὶ Κουμούνας Στράτας τὰ ὁποῖα σπῖ / τια καθὼς εὐρίσκονται
 μὲ ὅλαν τος τὰ δικαιώματα καὶ μὲ πᾶσαν τος ποσσέσον καὶ / μὲ τὴν βούβα ὁποῦ
 ἔχειν τὸ μέσαν σπίτιν ἀπὸ τὴν σὴνμερον τὰ δίνειν καὶ παραδίνει / τα τῆς ἄνωθεν
 κερά Λεντοῦς νὰ τὰ ἔχην καὶ νὰ τὰ κυριεύην καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζην καὶ νὰ / τὰ κἀνη
 ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτια ἐδικὰ τῆς καὶ καταλλαγὴ τῆς καὶ ἀλλαξίαν τῆς
 καὶ / διὰ κανέναν καιρὸν ὁποῦ ἤθελε εὐρεθῇν τινὰς νὰ τῆς δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ τῆς /
 γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὰ αὐτὰ σπίτια ὁμπλιγάρεται ἡ λεγομένην κερά Λ[ουκρέ]-
 / τζια αὐτὴν καὶ τὰ καλὰν τῆς νὰ τὴν ἐμαντινιέρην καὶ νὰ τὴν ἐντεφεντέρην εἰς
 πᾶσαν[ν] / ἐναντίον τῶν αὐτῶν σπιτίων καὶ τὰ ἐξῆς. Οὕτως καὶ ἡ ἄνω λεγομένην
 κερά Λεντοῦ ἔχειν ἓνα / ἀμπέλι παντοτινὸ / ἀπὸ γο / νικόν τῆς / μὲ τὸν Δημή-
 τρην τοῦ Βασίλη τοῦ παπᾶ εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀπεραθίου σὺνμ[πλι] / ο τοῦ σινιὸρ
 Φιλιππάκην Λουρδᾶ καὶ σὺνμπλιο τοῦ ἄνωθεν ἰδίου παντικάτορα τὸ ὁποῖο ἀ[μ] / πέλι
 τὰ τρία τετάρτια ὁποῦ κουμαντάρειν μὲ τὰ δέντρα του καὶ μὲ τὸ πατητή[ρι] / του
 καὶ μὲ τὸ μιτάτον του σὲ ὅ,τιν τῆς ἐγγίξειν ἀπὸ τὴν σὴνμερον τὸ δίδειν καὶ παρα /-
 / δίδει τον εἰς τὰ χέρια τῆς ἄνωθεν κερά Λουκρέτζιας νὰ τὸ ἔχην καὶ νὰ τὸ ἐξου /-
 σιάζειν καὶ νὰ τὸ κυριεύην καὶ νὰ τὸ κἀνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν
 τῆς / καὶ καταλλαγὴν τῆς καὶ ἀλλαξίαν τῆς καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε
 εὐρ[ε] / θῇν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶ-
 / μα ὁμπλιγάρεται ἡ αὐτὴν Λεντοῦ καὶ τὰ καλὰν τῆς νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεν/-
 τέρην εἰς πᾶσαν ἐναντίον τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐδῶ παρὼν καὶ οἱ
 ἄν / δρες τῶν αὐτῶν ἄνωθεν γυναικῶν μαστρὸ Κωσταντῆς καὶ κὺρ Γεώργης Τζανι-
 δάκης / καὶ στέργουνται τὴν μπαροῦσαν καταλλαγὴν ὁποῦ ἔκαμαν οἱ συνβίες τος.
 Ὅθεν / εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσης καταλλαγῆς βάζου καὶ ἀλληλο-
 γία τοῦ κατὰ και / ροῦ ζαπτιτζῆ ρεάλια εἴκοσιν ἥτοιν γούμερο 20/ ὁ ἀλληλογήσας

καὶ σκανταλίσας / νὰ τὰ ζημιοῦται τὴν ὁποία καταλλαγὴν τὴν ἔκαμαν ἴσια πρὸς
ἴσια μὴ ἔχοντας εἰς περ τῆς ἄλλης νὰ στρέψῃ τίποτας μένοντας κοντέντες καὶ ἀνε-
παμέ / νες εἰς τὰ πάντα καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες οἱ
ὁ / ποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ πρὲ Φραντζέκος Λουρδᾶς πρεβόστρος μάρτυρας παρακαλετὸς

/ Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

264

Κουντουβερνία

φ. 150^ρ

/ Φ 153

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 24/ τὴν
σήμερον / πέφτου εἰσὲ συνίβασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς ὁ κύρ Γεώργης Τζα-
νιδάκης μὲ / τὸν μαστρὸ Κωνσταντῆ Φουρλᾶ ὁ ὁποῖος μαστρὸ Κωνσταντῆς ἔχειν
ἓνα κομμάτιν / ἀμπέλιν ἀνοικοκύρευτον εἰς τὸ μέρος τῶν Καλαμουρίων σύνμπλιο
τοῦ Ἰωάννη Ἀτζιγγα / νάκη καὶ Φιλίππας Ἀνεραγδοῦς τὸ ὁποῖο πρᾶμα ὁ αὐτὸς
μαστρὸ Κωσταν / τῆς τὸ δίδειν ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ ἄνωθεν κύρ Γεωργίου οὐ διὰ
μισάρικον παντο / τινὸ καὶ μὲ τοὺς κάτωθε μόδους καὶ κοντετζιόνες / [χω]ρὶς
καμμι / ἄς λογῆς πλη / ρωμὴ μόνο / ὅτιν ὁ λεγόμενος κύρ Γεώργι / ος ὁ κοπιαστής
νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ καταβολέψῃ καὶ νὰ τὸ φυτέψῃ / ὅλον τὸ ἀποδέλοιπον
χωράφιν ὅπου ἔχειν μέσαν τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ νὰ τὸ / νοικοκυρέψῃ καὶ νὰ τὸ
τραφοκοπήσῃ καὶ νὰ τὸ κἀνῇ στὴν ὥραν τοῦ σὲ ὅλους τοῦ / τὶς καμάτους κατὰ τὴν
τάνξιν ὅλωνων τῶν μπαντοτινῶν καὶ νὰ εἶναι κρατη / μένος νὰ κάμη καὶ πατη-
τήριν μέσαν καὶ νὰ τοῦ ἀβουθᾶ καὶ ὁ μαστρὸ Κωσταντῆς / εἰς τὶς πέτρες μὲ τὰ
ζᾶ του νὰ τὶς κουβαλήσουν καὶ κἀνοντάς τον καλὰ καὶ ἐμπιστε / μένα τελειώνοντας
τὸ ὅλον ἀμπέλιν καθὼς προμετάρειν νὰ τόχου αὐ / τοῖν καὶ οἱ κληρονόμοι τος παί-
διω παιδιῶν τος καὶ νὰ μετεχένη πάντα τὸ / ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πρᾶματος ὁ
κοπιαστής εἰ δὲ εἰς κανέναν καιρὸν / ὅπου νὰ μὴν ἐθέλασιν ταιριάζῃ ἢ αὐτοῖν ἢ οἱ
κληρονόμοι τος κἀνοντάς τον / καλὰ νὰ μποροῦ νὰ τὸ μοιράζου νὰ παίρνου οἱ νοικο-
κυροὶ τὰ τρία τετάρτι / α καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν καὶ εἰς τὴν νιτράδα ὅπου
ἦθε / λε ξαπεστεῖλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσσην ἴσια / πρὸς ἴσια
χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτην ποὺ κίττειν τοῦ νοι / κοκυροῦ νὰ εἶναι κρα-